

Mirjam Schoenmaker: 'Stoer en Sterk' Een leven naast kanker. Uitgeverij Boekscout, Soest 2011. ISBN 9789461762283 (Borstkanker /ED/1) Zie ook: www.boekscout.nl

Soort boek/ziekte/stijl: Ervaringsverhaal van Mirjam Schoenmaker waarin zij de periode beschrijft waarin bij haar borstkanker werd geconstateerd en zij daarvoor behandeld werd. Zij stelde zich daarbij vooral de vraag: 'Kun je naast kankerpatiënt zijn ook een gewoon leuk mens blijven en een leuk leven leiden?' Het boek telt 142 pagina's waarvan er vele e-mailwisseling bevatten waarin Mirjam haar omgeving op de hoogte hield.

Over de schrijfster: Mirjam Schoenmaker was een echte workaholic, maakte tot haar 40ste carrière, was manager van een sportcomplex en had een mooi huis en een mooie auto. Ze woonde lang in Bussum, nu in Naarden en is getrouwd met Rudolf. Op haar 40ste maakte ze een carrièreswitch en ging werken in de financieel zakelijke dienstverlening. Op haar 50ste kreeg zij een relatie en werd bij haar borstkanker geconstateerd. Toen begon zij dit boek te schrijven.

Korte bespreking: Van een drukbezet leven met werk naar een jaar zonder werk gevuld met ziek zijn, kuren, operaties, scans, bestralingen en onderzoeken. Dat was wat Mirjam Schoenmaker overkwam toen bij haar borstkanker werd geconstateerd. Ze beschrijft hoe ze moest stoppen met werken, in de Anthonie van Leeuwenhoek kliniek werd behandeld, wat dat voor haar betekende en wat dat met haar deed. Ze kreeg chemokuren, een operatie waarbij een borst en ook lymfeklieren werden weggehaald, bestralingen en hormoontherapie.

Haar wereld werd toen ook gevuld met kale mensen, meest in een wijde joggingbroek, mannen en vrouwen die er echt ziek uitzagen. Dat wilde Mirjam anders: ze besteedde aandacht aan make up en uiterlijk, leuke petjes en mooie doekjes om niet als kankerpatiënt maar als persoon gezien te worden.

Mirjam is van nature stoer en sterk. Ze beschrijft welke behandelingen ze onderging, maar ook wat ze daarnaast bleef doen. Hoe ze wandelde voor Pink Ribbon en meedeed aan de Alpe D'Huizes, niet als fietser maar ook als wandelaar. Natuurlijk worden ook angsten en spanningen beschreven, die horen bij die periode, evenals de vermoeidheid. Daarbij overleed in 2010 haar vader aan de gevolgen van kanker. Met het boek wil Mirjam uitdragen dat er 'gewoon' een leven naast kanker bestaat, dat je hetzelfde mens kunt blijven als je was voor je ziekte.

"Ik hoop dat wanneer patiënten, maar ook niet-patiënten, mijn boekje lezen ze er positivisme uit kunnen halen. Ik wil de buitenwereld laten zien dat de mensen om je heen je beter begrijpen en inzicht krijgen in het ziektebeeld en alles wat daarbij hoort, door je kwetsbaar en open op te stellen. Maar ook is het een soort leidraad geworden voor mensen die het proces gaan meemaken. Wat gaat er gebeuren, wat kan ik verwachten? Met de bundeling van de e-mails die ik aan naasten heb gestuurd, en tussendoor een weergave van mijn "andere kant" hoop ik de lezers een inzicht te kunnen geven hoe om te gaan met kanker, het leven naast kanker. Er zijn geen regels voor en voor iedere patiënt is het proces anders maar put er hoop uit, dan heb ik mijn doel bereikt." (De Gooi en Vechtstreek, juni 2011)

Wat viel op: De boodschap om positief te blijven. Want dat lukt niet altijd zo maar. Mirjam kent zeker ook haar angsten en emoties.

Hoe moeilijk het is om na de diagnose te moeten wachten op behandeling en uitslagen. En hoe moeilijk het is om het slechte nieuws aan anderen te brengen.

Citaten: Pag. 10: 'Ik wil een plan, nu, direct, á la minute. Als dokter W. (het is niet zijn echte initiaal, maar op dit moment is het voor mij de W van Waardeloos, ik voel mij verdrietig, leeg boos en hij zit daar maar statisch met weinig woorden) aangeeft, dat hij in de loop van de middag wel een rondje gaat bellen, laat ik duidelijk blijken dat dit te laat is.'

Pag. 17: 'Wachtend op de serveerster, zittend in het ondergaande najaarszonnetje, gaat mijn telefoon. In de veronderstelling dat het mijn lief is neem ik enthousiast de telefoon aan. Het was tenslotte een mooie dag en een gezellige middag geweest.

Boem,nock, dokter S. met een iets te sombere stem. Bij de puncties uit mijn borst zijn er niet voldoende cellen uitgehaald waardoor er nu een uitgebreider, operatief onderzoek moet gaan plaatsvinden. Maar wel onder algehele narcose en en... en... en... Geschokt beëindigen wij het telefoongesprek. Ik ben een beetje verdrietig.'

Pag. 44: 'Ik wil, ondanks de ziekte, stralen en heb daarom ook mijn mooiste kleren uit de kast gehaald. Wel te wijf, want dat heeft de oksel nodig, maar naar mijn gevoel staat het leuk.'

Pag. 48: '*Moe, extreem moe, ongelooflijk misselijk, dus geen Kerstborrel en al helemaal geen Kerstdiners.*'

Pag. 78: 'Ik word zo langzamerhand wel een beetje down van de moeheid. Gaat die nu nooit over of wordt het erger?'

Pag. 134: '*Maar... ik wilde naar boven, ik wilde de uitdaging, ik wilde het gevecht met DE berg. Ik ben dus gaan lopen . Lopen, lopen, 3 uur en 3 kwartier en toen de eindstreep, de finish, de voldoening, de enorme moeheid, de emotie, want ik kwam lopend binnen met rond mij zo'n 5.000 supporters en flitsend langs mij heen nog eens bijna 3.000 fietsers.*'

Recensies/Extra: Zie ook:

[http://www.boekscout.nl/index.php?pagina=Etalage&actie=bekijken&id=2197&subid=Stoer en Sterk](http://www.boekscout.nl/index.php?pagina=Etalage&actie=bekijken&id=2197&subid=Stoer+en+Sterk)
[een leven naast kanker](http://www.boekscout.nl/index.php?pagina=Etalage&actie=bekijken&id=2197&subid=Stoer+en+Sterk)

27 september 2011 | Door: Anneke : 'Ik gebruik het boekje soms als naslagwerk; zoals van wat zij zei ook alweer over dit of dat. Ik heb het ook in een adem uitgelezen. Heel prettig en herkenbaar te lezen voor mij.'

13 juli 2011 | Door: Marrie Hink: 'Ik heb zelf borstkanker en er ken heel veel dingen uit het boekje. Ik vond het erg mooi om te lezen Ik had het boekje van mijn schoonzuster ben blij dat ze me het gegeven hebt. Ik wens je heel veel sterkte toe.'

Weblog van Mirjam : <http://mirjamstoerensterk.readmylife.nl/note/2212/welkom-op-de-weblog-van-mirjam.html>

24 juni 2011 | Door: Saskia : 'Als je dit boekje leest en je kent de schrijfster niet dan is het volgens mij inderdaad een stoer en sterk mens. Een meeslepend verhaal maar ook met veel humor geschreven. Je kunt je van het begin tot het eind inleven in het leven van de schrijfster. Chapeau.'

<http://www.deweekkrant.nl/artikel/2011/juni/16/gooise-blijft-opgewekt-stoer-en-sterk/>